

Alle nettselskapene

13 JUN 2013

Vår dato:

Vår ref.: NVE 201303584-1 etø/ger

Arkiv: 627

Deres dato:

Deres ref.:

Saksbehandler:

Geir Røsand

Rundskriv ETØ 3/2013: Om anleggsmidler og avskrivninger i den økonomiske og tekniske rapporteringen til NVE/SSB

NVE redegjør i dette rundskrivet for sentrale forhold rundt håndtering av anleggsmidler og avskrivninger i den økonomiske og tekniske rapportering til NVE/SSB (nettregnskapet). Redegjørelsen er basert på NVE sitt kontroll- og tilsynsarbeid, samt vedtak fra Olje- og energidepartementet (OED) i klagesak vedrørende avskrivningstider i nettregnskapet. Det er et krav at avskrivningstidene som benyttes i nettregnskapet skal være de samme som de som benyttes i finansregnskapet. Nettselskapene har en plikt til å bedømme levetiden på hvert enkelt anleggsmiddel ut fra lokale forhold. Plikten til dekomponering av anleggsmidlene legger etter NVEs vurdering tydelige føringer på detaljgraden selskapene må praktisere i sitt økonomiske anleggsregister.

Regelverket for den økonomiske og tekniske rapporteringen til NVE/SSB

Forskrift av 11.3.1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffen (kontrollforskriften) inneholder sentrale bestemmelser for den økonomiske og tekniske rapporteringen til NVE/SSB. De viktigste bestemmelsene i denne saken og i den videre redegjørelsen er:

§ 2-4 Regnskapsprinsipper; hvor det står at ”regnskapet skal avlegges i henhold til bestemmelsene i regnskapsloven og god regnskapsskikk, og NVE kan fastsette krav til ytterligere spesifikasjoner”.

§ 3-5 Anleggsregister; hvor det står at ”konsesjonæren skal ha et anleggsregister som omfatter alle anleggsmidlene. Anleggsregisteret skal gi en oversikt over brutto førstegangs historisk anskaffelseskostnad, anskaffelsestidspunkt, avskrivningsplan, akkumulerte av- og nedskrivninger, netto bokført verdi, investeringstilskudd og lignende”.

E-post: nve@nve.no, Postboks 5091, Majorstuen, 0301 OSLO, Telefon: 09575, Internett: www.nve.no

Org.nr : NO 970 205 039 MVA Bankkonto: 7694 05 08971

Hovedkontor

Middelthunsgate 29
Postboks 5091, Majorstuen
0301 OSLO

Region Midt-Norge

Vestre Rosten 81
7075 TILLER

Region Nord

Kongens gate 14-18
8514 NARVIK

Region Sør

Anton Jenssensgate 7
Postboks 2124
3103 TØNSBERG

Region Vest

Naustdalsvr. 1B
Postboks 53
6801 FØRDE

Region Øst

Vangsvæien 73
Postboks 4223
2307 HAMAR

§ 5-2 Bokførte verdier; hvor det står at ”bokført verdi for driftsmidler fremkommer som brutto førstegangs historisk anskaffelseskostnad fratrukket akkumulerte avskrivninger, nedskrivninger og eventuelle tilskudd”.

§ 5-3 Anleggsmidler; hvor det står at ”anleggsmidler skal rapporteres til bokført verdi”.

§ 5-4 Avskrivninger; hvor det står at ”brutto førstegangs historisk anskaffelseskostnad skal avskrives lineært”.

Sentralt i denne sammenheng er det at § 5-4 frem til og med 31.12.2006 også inneholdt ordlyden ”avskrivningstiden skal være i overensstemmelse med Norges Energiforbunds publikasjon nr. 355, 1989”.

Vedtak fra Olje- og energidepartementet (OED) etter klage på pålegg om endret rapportering

NVE fattet den 16.12.2008 vedtak om korrigerende avskrivninger i Hafslund Nett AS sitt nettrekskap for årene 2004-2007 etter gjennomført tilsyn for samme periode. Vedtaket inneholdt også uttalelser om hvilke prinsipper som skulle legges til grunn for rapporteringen i senere perioder.

Vedtaket fra NVE ble påklaget den 30.1.2009 av Hafslund Nett AS. Klagen ble oversendt OED fra NVE den 28.9.2010 og OED fattet vedtak i saken den 21.3.2012. Hafslund Nett AS fikk medhold i sin klage for perioden 2004-2006 men ikke for 2007 og senere perioder.

I dette rundskrivet foretar NVE en systematisk og omfattende gjennomgang av klagesaken. NVE ønsker å formidle sakens innhold til alle nettselskapene da den omhandler sentrale forhold om håndtering og rapportering av kapital- og avskrivningselementet i monopolreguleringen. Sammenhengen mellom nettrekskapet og årsregnskapet er også sentral og blir grundig belyst i denne klagesaken.

1. Vedtak om endret rapportering fra NVE

NVE fattet vedtak i saken med hjemmel i kontrollforskriften § 2-4 Regnskapsprinsipper hvor det står at ”regnskapet skal avlegges i henhold til bestemmelsene i regnskapsloven og god regnskapsskikk”. Bestemmelsen i kontrollforskriften har sin parallell i lov av 17.7.1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 4-6 God regnskapsskikk hvor det står at utarbeidelse av årsregnskap skal foretas i samsvar med god regnskapsskikk. I kontrollforskriften § 5-4 Avskrivninger står det videre at brutto førstegangs historisk anskaffelseskostnad skal avskrives lineært.

NVEs tilsyn viste at Hafslund Nett AS la til grunn kortere avskrivningstider i nettrekskapet enn i årsregnskapet. Dette innebar høyere årlige avskrivningskostnader i nettrekskapet i forhold til årsregnskapet. Forskjellen utgjorde kr. 156.149.000,- for år 2006, kr. 150.337.000,- for år 2005 og kr. 109.993.000,- for år 2004.

Praksisen med lengre avskrivningstider i årsregnskapet enn i nettrekskapet startet Hafslund Nett AS med fra og med regnskapsåret 2004. Selskapet endret avskrivningspraksisen etter en gjennomgang og vurdering av anleggsmidlenes reelle levetider ut ifra hvor lenge anleggsmidlene kunne forventes å bli brukt i nettvirksomheten. NVE la til grunn at avskrivningspraksisen i Hafslund Nett AS sitt årsregnskap var i samsvar med regnskapslovens bestemmelser og god regnskapsskikk. NVE hevdet at det i nettrekskapet skal benyttes tilsvarende avskrivningsprinsipper som i årsregnskapet da det for nettrekskapet og årsregnskapet skal legges til grunn de samme bestemmelsene i regnskapsloven og god regnskapsskikk.

2. Klagen fra Hafslund Nett AS

I Hafslund Nett AS sin klage av 30.1.2009 sa selskapet at gjeldende regulering på området (for avskrivninger) følger av kontrollforskriften § 2-4 Regnskapsprinsipper hvor det står at ”regnskapet skal avlegges i henhold til bestemmelsene i regnskapsloven og god regnskapsskikk. Norges vassdrags- og energidirektorat kan fastsette krav til ytterligere spesifikasjoner”. Videre anførte selskapet at bransjen har vært pålagt å følge kontrollforskriften § 5-4 hvor det stod (frem til 1.1.2007) at ”avskrivningstiden skal være i overensstemmelse med Norges Energiforbunds publikasjon nr. 355, 1989”. Hafslund Nett AS mente videre at ”publikasjon nr. 355, 1989, er bransjenormen for avskrivninger i NVE-regnskapet (nettregnskapet)” og at denne ”bransjenormen er å regne som god regnskapsskikk”.

Hafslund Nett AS sa videre i sin klage at selskapet benytter revurderte avskrivningstider i tråd med IFRS (International Financial Reporting Standards) i sitt finansregnskap (årsregnskap). Selskapet uttalte at det å benytte Hafslund Nett AS sine avskrivninger på basis av IFRS i den økonomiske nettreguleringen sterkt ville medvirke til redusert sammenlignbarhet av kostnadsdata. Dette da selskapet mente at øvrige nettselskaper rapporterer sine avskrivninger etter bransjenormen, jamfør publikasjon nr. 355, 1989, mens de rapporterte avskrivningene i Hafslund Nett AS sitt finansregnskap rapporteres etter IFRS.

3. NVE sin vurdering av klagen fra Hafslund Nett AS

Både NVE og Hafslund Nett AS la kontrollforskriften § 2-4 Regnskapsprinsipper med teksten ”regnskapet skal avlegges i henhold til bestemmelsene i regnskapsloven og god regnskapsskikk” til grunn i denne saken. Bestemmelsen i kontrollforskriften er sammenfallende med bestemmelsen i regnskapsloven § 4-6 God regnskapsskikk hvor det står at utarbeidelse av årsregnskap skal foretas i samsvar med god regnskapsskikk. I perioden 2004 – 2006 inneholdt kontrollforskriften § 5-4 Avskrivninger også teksten ”avskrivningstiden skal være i overensstemmelse med Norges Energiverkforbunds publikasjon nr. 355, 1989”. Referansen til Norges Energiverkforbunds publikasjon nr. 355, 1989 ble tatt ut av forskriften med virkning fra 1.1.2007. Dette da innholdet i kontrollforskriften § 2-4 hvor kravet om rapportering av nettregnskapet i henhold til regnskapsloven og god regnskapsskikk står, ble ansett å være dekkende også for innholdet i nevnte publikasjon.

NVE sier i sin vurdering av klagen at Norges Energiverkforbunds publikasjon nr. 355, 1989 ble utarbeidet av en arbeidsgruppe som skulle utarbeide ensartede prinsipper for avskrivninger i energiforsyningen. Ulik formell organisering av everkene innebar praktisering av ulike regnskapsregler og økonomisk rapportering mens man blant annet gjennom dette prosjektet hadde lik/ensartet rapportering av avskrivninger i energiforsyningen som målsetning. Lik/ensartet rapportering av avskrivninger var i denne sammenheng å etablere en praksis hvor et driftsmiddels anskaffelseskostnad skal fordeles gjennom årlige avskrivninger i resultatregnskapet over driftsmidlets hele levetid, jamfør side 8 og avsnitt 3.1 i publikasjonen. I publikasjonen side 9 er begrepet levetid nærmere spesifisert som anleggsmidlets økonomiske levetid og at avskrivningene er en planmessig fordeling av driftsmidlets anskaffelseskostnad over de enkelte år. Videre står det i publikasjonen at hovedformålet med avskrivningene er at disse skal være en bedriftsøkonomisk riktig kostnad for bruken av anleggsmidlet (dvs. periodisering av avskrivningskostnaden over den tid anlegget er i bruk).

Samtidig refereres det på sidene 8 og 9 i publikasjonen til regnskapsloven og dennes ordlyd om at anleggsmiddel skal avskrives etter en ”fornuftig” avskrivningsplan. NVE hevder at begrepsbruken i publikasjonen er identisk med innholdet i regnskapsloven § 5-3 Anleggsmidler hvor det står ”Anleggsmidler som har begrenset økonomisk levetid, skal avskrives etter en fornuftig

avskrivningsplan.” En fornuftig avskrivningsplan innebærer at levetiden, den tiden anleggsmiddelet er planlagt benyttet i virksomheten, legges til grunn for valgt avskrivningstid. I publikasjonen står det i avsnitt 3.3 Avskrivningstid side 12 at man ved fastsettelse av levetiden må basere seg på en skjønnsmessig vurdering. Ved siden av begrepet skjønn står det i publikasjonen side 22 at de avskrivningstider som er gjengitt i tabell 1 side 22 er ”veiledende avskrivningstider og (at de) bør vurderes nærmere av det enkelte everk utfra lokale forhold”. NVE hevdet at dette understreker at de avskrivningstider som er gjengitt i publikasjonen på sidene 22 og 23 kun er veiledende og at man skal praktisere lokal kunnskap og eget skjønn basert på de faktiske forhold ved fastsettelsen av avskrivningstidene. På denne bakgrunn fastslo NVE at praktisering av avskrivninger etter en fornuftig avskrivningsplan er god regnskapsskikk i Norge med avsluttende referanse til regnskapsloven § 4-6 God regnskapsskikk hvor det står ”Utarbeidelse av årsregnskap skal foretas etter god regnskapsskikk.”

Nettselskapene i Norge rapporterer hvert år sitt offisielle årsregnskap og nettregnskap til NVE. Nettregnskapet skal rapporteres ut i fra bestemmelsene i kontrollforskriften og årsregnskapet skal rapporteres ut i fra bestemmelsene i regnskapsloven og god regnskapsskikk i Norge. NVE sin årlige regnskapskontroll av nettselskapene har ikke avdekket noen avvik mellom de offisielle årsregnskapene og de rapporterte nettregnskapene når det gjelder avskrivningskostnader. De offisielle årsregnskapene for alle nettselskapene er rapportert ut i fra regnskapsloven og god regnskapsskikk i Norge. NVE hevdet at dette innebærer at også nettregnskapene er rapportert ut i fra regnskapsloven og god regnskapsskikk i Norge. Disse nettselskapene har dermed praktisert og rapportert sammenfallende avskrivningstider og avskrivningskostnader i nettregnskapene sammenlignet med årsregnskapene i perioden 2004-2006. Dette med unntak av Hafslund Nett AS.

NVE så ingen grunn til å endre på vedtaket av 16.12.2008 om avskrivningstider i nettregnskapet versus årsregnskapet for årene 2004, 2005, 2006 og 2007 etter gjennomgang av Hafslund Nett AS sin klage. Klagen ble med det oversendt til endelig avgjørelse av Olje- og energidepartementet, jmfør forvaltningsloven § 28.

4. OED sin behandling og vedtak i saken

Klagen fra Hafslund Nett AS ble oversendt OED fra NVE den 28.9.2010 og OED fattet vedtak i saken den 21.3.2012. Hafslund Nett AS fikk medhold i sin klage for perioden 2004-2006 men ikke for år 2007 og senere perioder. For en regnskapsfaglig vurdering av sentrale forhold i klagesaken innhentet OED en uttalelse fra Hans Robert Schwencke, professor ved institutt for regnskap, revisjon og jus ved Handelshøyskolen BI. Schwencke foretok en regnskapsrettslig analyse av avskrivninger i nettregnskapet og i analysen vurderes fire regnskapsrettslige spørsmål. Nedenfor følger en oppsummering fra OED sitt vedtak med hans vurderinger og konklusjoner.

Spørsmål 1: ”Hvordan skal avskrivninger fastsettes i samsvar med bestemmelsene i regnskapsloven og god regnskapsskikk?”

Schwencke viser her til hovedregelen om avskrivninger i regnskapsloven § 5-3 annet ledd:

”Anleggsmidler som har begrenset økonomisk levetid, skal avskrives etter en fornuftig avskrivningsplan.”

Han legger til grunn at en praksis med lineære avskrivninger basert på en skjønnsmessig fastsatt levetid har vært ansett som ”god regnskapsskikk” siden begynnelsen av 80-tallet. Denne løsningen er identisk med det som er kravet under IFRS, selv om IFRS har mer detaljerte krav til avskrivninger enn norsk

regnskapslovgivning. På bakgrunn av innføringen av IFRS fra 2005 har norsk avskrivningspraksis og debatt vært preget av problemstillinger knyttet til dekomponering og restverdi.

Schwencke fastslår at dekomponering og hensyntagen til restverdi i dag må anses som rettslige plikter, jamfør kravet i regnskapsloven om en fornuftig avskrivningsplan. Foretakene har en plikt til å bedømme levetiden på anleggsmidlene, og dessuten en plikt til å dekomponere anleggsmidlene ut i fra en konkret vurdering på anleggets vesentlige elementer.

Det vises i den sammenheng til Norsk RegnskapsStiftelses (NRS) utgivelse "NRS (V) Anvendelse av IFRS-løsninger innenfor god regnskapsskikk" fra 2007 hvor dekomponeringsplikten klart fremgår. Videre fremkommer det i utgivelsen "NRS 8 God Regnskapsskikk for små foretak" at selv små foretak har plikt til å dekomponere i en viss utstrekning. Schwencke anfører at regnskapskravene for små foretak ikke er like omfattende som for mellomstore og store foretak, og at i den grad anleggsmidler skal dekomponeres under NRS 8, må det være større grunn til å dekomponere i selskaper som ikke er små.

Schwencke viser også til dekomponeringsplikten i henhold til IFRS-regelverket "IAS 16 Eiendom, anlegg og utstyr". Han anfører at dekomponeringsplikten er mer omfattende etter IFRS-regelverket enn det som antas å følge av NGAAP, men at regelverket likevel har en viktig rolle i fortolkningen av god regnskapsskikk for avskrivninger. Det skyldes delvis mangelen på en norsk standard, men også at regnskapsloven bygger på tilsvarende grunnprinsipper som IFRS på dette området.

Spørsmål 2: "Kan avskrivninger i henhold til god regnskapsskikk fastsettes på forskjellig måte i årsregnskapet og i nettregnskapet?"

Det fastslås at det ikke er rettslig grunnlag for å bedømme god regnskapsskikk på annen måte i nettregnskapet enn i årsregnskapet.

Den rettslige standarden god regnskapsskikk er lovmessig forankret i regnskapsloven, jamfør lovens § 4-6. Henvisningen til "god regnskapsskikk" og "rettvisende bilde" i regnskapsloven § 3-2 a skal sikre at målingene i regnskapet er egnet til å gi regnskapsbrukerne relevant og troverdig informasjon. Regnskapsprodusentene må derfor alltid utøve sitt avskrivningsskjønn på identisk måte for alle avlagte regnskaper.

Når kontrollforskriften § 2-4 gir en henvisning til god regnskapsskikk, mener Schwencke at det er regnskapslovens rettslige standard det vises til. Selv om den rettslige standarden krever subjektiv skjønnsutøvelse, er det ikke anledning til å utøve skjønnet på forskjellig måte ut fra forskjellige formål med regnskapene. Dersom det er ønskelig med andre målinger i nettregnskapet, er det derfor nødvendig å fastsette særregler, jamfør kontrollforskriften § 2-4 annet punktum.

Spørsmål 3: "Representerer kontrollforskriftens henvisning i § 5-4 til Norges Energiverkforbunds publikasjon nr. 355 (1989) en regnskapsrettslig særregel for avskrivninger i nettregnskapet?"

Under noe tvil kommer Schwencke til at kontrollforskriftens henvisning til publikasjonen kan betraktes som en henvisning til en særregel som går foran regnskapslovgivningens alminnelige krav til avskrivninger.

Det vises først til publikasjonens side 22 hvor veiledende avskrivningssatser er utarbeidet ved bruk av en grov og en fin inndeling i anleggsgrupper. Etter Schwenckes oppfatning har fininndelingen preg av en tankegang tilsvarende dekomponering. Han mener imidlertid at det neppe er noe krav i publikasjonen

om å benytte fininndelingen, og at dekomponering slik det oppfattes i moderne regnskapsterminologi er et langt mer finmasket klassifiseringssystem enn fininndelingen i publikasjonen. Han fastslår dermed at publikasjonen ikke krever dekomponering av anleggsmidler.

Videre fremgår det på samme side i publikasjonen at:

"Når det gjelder forslag til avskrivningstider er det ved siden av skjønn tatt utgangspunkt i Riksskattestyrets veiledende normer. Forslaget er veiledende avskrivningstider og bør vurderes nærmere av det enkelte E-verk ut ifra lokale forhold".

Schwencke mener at forståelsen av denne formuleringen bør bedømmes ut i fra det faktum at publikasjonen kom lenge før regnskapsloven av 1998 og før dagens aktuelle veiledninger fra 2007 og NRS 8 om god regnskapsskikk for små foretak. Han skriver at det er verdt å merke seg at Riksskattestyrets veiledende normer ble uten interesse både for regnskapsmessige og skattemessige avskrivninger for alle andre bransjer etter at skattemessige saldoavskrivninger ble innført for nærmere 30 år siden. Fra 1984 ble det en utbredt praksis at varige driftsmidler i henhold til god regnskapsskikk skulle måles ut fra en skjønsmessig vurdering av levetid.

Etter Schwenckes oppfatning har henvisningen i kontrollforskriften § 5-4 til publikasjonen ingen åpenbar fortolkning. Avskrivningstiden skal "være i overensstemmelse med" publikasjonen. Etter publikasjonens egen ordlyd på side 22 "bør" avskrivningstiden vurderes nærmere ut fra lokale forhold. Bruk av ordet "bør" kan oppfattes å henviser til en klar hovedregel der foretaket kan anses å ha en plikt til å tilpasse målingen av avskrivninger til de økonomiske realiteter etter anleggenes forventede levetid.

Schwencke er likevel, under noe tvil, kommet til at publikasjonens veiledende avskrivningssatser må oppfattes å være satser som alle foretak har adgang, men ikke plikt, til å innrette seg etter. Det må også bety at det ikke er pålagt å gjennomføre en dekomponering av vesentlige elementer i anleggene, verken gjennom bruk av fininndelingen i publikasjonen eller gjennom ytterligere dekomponering.

Veiledningen i publikasjonen bør altså anses som en regnskapsrettslig særregulering for kraftbransjen til bruk i nettregnskapet. Schwencke bemerker at i den grad de veiledende satsene anses å tilsvare en skjønsmessig vurdering av anleggenes levetid, kan en ikke se helt bort ifra at de veiledende satsene da kan tilsvare god regnskapsskikk og også anvendes i årsregnskapet.

Fra og med 2007 er henvisningen til særreglene tatt ut av kontrollforskriften, og da kan de veiledende satsene bare benyttes i nettregnskapet i den utstrekning de tilsvarer god regnskapsskikk for det enkelte foretak.

Spørsmål 4: "Kan innholdet i særregelen i kontrollforskriften § 5-4, som ble opphevet med virkning fra 1. januar 2007, videreføres som en bransjenorm i samsvar med regnskapsloven og god regnskapsskikk?"

Det fastslås at de veiledende satsene i publikasjonen ikke kan anses videreført som en bransjenorm fra og med 2007.

Schwencke bemerker at det ikke er uvanlig at det utvikler seg en bransjenorm på regnskapsområdet. Det er imidlertid ikke nok at det foreligger en "skikk", så lenge denne ikke gir "god" informasjon.

Det understrekes at "god regnskapsskikk" må fastsettes innenfor rammen av regnskapslovens system. Til bruk i årsregnskapet må avskrivninger derfor fastsettes på grunnlag av en konkret bedømmelse av levetid på anleggene. For vesentlige elementer av et anlegg, som har annen levetid enn anlegget selv, må dekomponering av elementene gjennomføres.

Schwencke konkluderer med at en bransjenorm som utelukkende er basert på anvendelse av de veiledende satsene ikke kan anvendes som uttrykk for god regnskapsskikk. Det enkelte foretak har plikt til å avskrive i nettreksamnet etter en konkret bedømmelse av levetid, herunder gjennomføre dekomponering.

Så lenge kontrollforskriften som angir regnskapsreglene for nettreksamnet ikke inneholder særregler for avskrivningstid, kan det ikke forsvares å ha forskjellige målinger i de to regnskapene.

Oppsummering og konklusjoner

Vedtaket fra OED med de faglige uttalelsene fra Hans Robert Schwencke, gir viktige avklaringer og bidrag i forståelsen av avskrivninger på nettanlegg, avskrivningstider og detaljgraden i et anleggsregister som grunnlag for rapportering av nettreksamnet versus årsregnskapet. I vedtaket fastslås det at det skal være sammenfallende avskrivningstider i nettreksamnet versus årsregnskapet fra og med år 2007 og senere. Før år 2007 kunne det i henhold til vedtaket foreligge en valgdamgang ved bruk av de veiledende satsene i Norges Energiverkforbunds publikasjon nr. 355, 1989.

Videre understreker OED i sitt vedtak at bruken av sammenfallende avskrivningstider i nettreksamnet versus årsregnskapet etter dagens regelverk sikrer sammenlignbarhet mellom nettselskapene i monopolreguleringen. OED er i sitt vedtak tydelig på at det er selskapene selv som har det beste grunnlaget for å bedømme den faktiske levetiden til egne anlegg, og at like anlegg kan ha vesentlig ulik levetid, for eksempel på grunn av lokale forhold som klima og utnyttelsesgrad.

I vedtaket fra OED sies det også at dekomponering og hensyntagen til restverdi i dag må anses som rettslige plikter, jamfør kravet i regnskapsloven om en fornuftig avskrivningsplan. Foretakene har en plikt til å bedømme levetiden på anleggsmidlene ut fra lokale forhold, og dessuten en plikt til å dekomponere anleggsmidlene ut i fra en konkret vurdering på anleggets vesentlige elementer.

Avslutningsvis kan det nevnes at Hafslund Nett AS i sluttbehandlingen av klagesaken på eget initiativ valgte å legge NVE sitt vedtak til grunn når det gjaldt avskrivningstidene for årene 2004, 2005 og 2006. Dette blant annet på grunn av administrative og praktiske forhold i den videre håndteringen av datagrunnlaget for inntektsrammene.

Med hilsen

Ove Flataker
avdelingsdirektør

Tore Langset
seksjonssjef